

Betænkning

over forslag til lov om private fællesveje. (Privatvejslov).

(Afgivet af udvalget den 24. maj 1972).

Udvalget har drøftet lovforslaget i 13 møder og har herunder haft 2 samråd med ministeren for offentlige arbejder, som tillige skriftligt har besvaret en række spørgsmål fra udvalget.

Der er i udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra

Amtsrådsforeningen i Danmark,
Den danske Landinspektørforening,
Grundejernes Landsforbund,
Høje-Tåstrup kommune,
Kommunernes Landsforening,
Københavns Magistrat og
J. Thomsen, Sorø.

Ministeren for offentlige arbejder har stillet nedenstående ændringsforslag, der er tiltrådt af udvalget, og hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

I forbindelse med lovforslagets § 2, hvorved der foretages en vis udvidelse af begrebet „privat fællesvej“, har ministeren over for udvalget bekræftet, at de betingelser, der er stillet af de kommunale myndigheder for allerede anlagte private fællesveje, fortsat har gyldighed. Ministeren har tilføjet, at dette i givet fald kan bemærkes i det cirkulære, der påregnes udsendt om den nye lovgivning, og udvalget finder en sådan bemærkning ønskelig.

I de nævnte henvendelser fra Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening og Den danske Landinspektørforening er det bl. a. anført, at man finder det administrativt u hensigtsmæssigt, at amtsrådene i betydeligt omfang i henhold til lovforslaget kommer til at fungere som 1. instans i administrationen af de private fællesveje. Efter lovforslagets § 6 er amtsrådet vej-

myndighed i de kommuner eller dele af kommuner, for hvilke der ikke tilvejebringes vejvedtægt, og de 2 kommunale organisationer finder, at det vil være i bedre overensstemmelse med kommunalreformens målsætning, at kommunalbestyrelserne overalt bliver vejmyndighed og vejtilsynsmyndighed, således at amtsrådene fungerer som ankeinstans i forhold til de af kommunalbestyrelserne truffne beslutninger. Som konsekvens heraf har man ønsket, at det pålægges samtlige kommuner at tilvejebringe vejvedtægt for hele kommunen.

I henvendelserne fra de to kommunale organisationer er det endvidere anført, at man ville finde det hensigtsmæssigt, at de ret komplicerede bestemmelser i lovforslagets § 13 om lovens gyldighedsområde ændres således, at man lader den allerede bestående opdeling i byzoner og landzoner være kriterium for, om de strengere bestemmelser i forslaget afsnit III eller de mindre indgående regler i afsnit II finder anvendelse på de private fællesveje.

På baggrund af disse henvendelser har ministeren stillet nedenstående ændringsforslag nr. 2, 8, 9 og 11.

Under et samråd med ministeren har man bl. a. drøftet, om kommunernes vejvedtægter som foreslået i § 12, stk. 6, bør stadfæstes af ministeren for offentlige arbejder, eller om det ville være administrativt mere hensigtsmæssigt, at stadfæstelsen blev foretaget af amtsrådene. Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening har over for udvalget givet udtryk for, at man ikke finder, at der er behov for en central godkendelse af vejvedtægterne, og har foreslået, at det i loven bestemmes, at ministeren for

offentlige arbejder udarbejder en standardvedtægt, og at stadfæstelsen derefter foretages af amtsrådene.

Udvalget deler de to organisationers opfattelse, og på baggrund heraf har ministeren stillet nedenstående ændringsforslag nr. 10.

I henvendelsen fra Den danske Landinspektørforening er der bl. a. peget på, at bestemmelsen i forslaget § 21 om oprettelse af vejfortegnelse kan give anledning til tvivl om, hvilke rettigheder der bør optages på fortegnelsen, og at det bør sikres, at der er overensstemmelse mellem fortegnelsen og de bestemmelser, der tinglyses og noteres i matriklen. Ministeren har erklæret, at man må være opmærksom på de anførte synspunkter i forbindelse med udarbejdelsen af cirkulære om loven.

I forbindelse med lovforslagets § 28, hvorefter vejmyndigheden ved udlæg af private fællesveje kan bestemme, at en vejs skråningsarealer skal forblive under de tilgrænsende ejendomme, har udvalget af ministeren fået en redegørelse for, hvorledes bestemmelsen forventes praktiseret. Ministeren har tilkendegivet, at nærmere retningslinjer vedrørende dette spørgsmål i givet fald vil kunne gives i et cirkulære, og udvalget finder, at et sådant cirkulære bør udfærdiges af ministeren.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse* med de af ministeren foreslåede ændringer.

Ændringsforslag.

Af *ministeren for offentlige arbejder*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 5.

1) Ordene „eller vejtilsynsmyndighed“ samt „hver inden for sit myndighedsområde“ udgår, og „lovgivningen“ ændres til: „lov“.

Til § 6.

2) Paragraffen affattes således:

„§ 6. Kommunalbestyrelsen er forvaltningsmyndighed (vejmyndighed) for private fællesveje og stier.

Stk. 2. Magistraten er forvaltningsmyndighed (vejmyndighed) i Københavns kommune.“

Til § 7.

3) Paragraffen udgår.

Til § 8.

4) Paragraffen udgår.

Til § 9.

5) *Stk. 3, 1. pkt.*, affattes således:

„Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende.“

Til § 10.

6) I *stk. 1* ændres „§§ 27-30 i vejbestyrelsesloven“ til: „§§ 57-62 i lov om offentlige veje“.

Til § 11.

7) I *stk. 2 og 3* udgår „eller vejtilsynsmyndighed“.

(Vedtages ændringsforslaget, udgår i § 21, stk. 4, ligeledes: „og vejtilsynsmyndigheden“, ligesom betegnelsen „vejtilsynsmyndighed (-en) (-ens)“ erstattes af: „vejmyndighed (-en) (ens)“ i følgende paragraffer:

§ 15, stk. 1 (2 steder), stk. 2 og 3.

§ 16, stk. 2,

§ 18.

§ 19, stk. 1 og stk. 2.

Overskriften til § 20.

§ 20, stk. 2 og stk. 3 (2 steder).

§ 45, stk. 1 og stk. 2.

§ 47, stk. 1 (3 steder).

§ 48, stk. 1 og stk. 3.

§ 49, stk. 1 og stk. 3.

§ 50, stk. 1, stk. 2 (3 steder), stk. 3 og stk. 4.

§ 51, stk. 1.

§ 57, stk. 2 (2 steder), stk. 3 og stk. 4.

§ 58, stk. 1 (2 steder).

§ 59, stk. 1 (3 steder) og stk. 2 (2 steder).

§ 60.

§ 61, stk. 1 og stk. 2 (2 steder).

§ 62, stk. 1 (2 steder) og stk. 3.

§ 66, stk. 1).

Ny paragraf.

8) Efter § 11 indsættes som ny paragraf efter kapiteloverskriften til kapitel 3:

„§ 01. Kommunalbestyrelsen skal udarbejde en vejvedtægt omfattende hele kommunen.“

Ny paragraf.

9) Efter § 11 indsættes som ny paragraf med overskrift:

„*Vejvedtægtens indhold.*“

§ 02. Vejvedtægten skal indeholde angivelser af, for hvilke private fællesveje i kommunen reglerne i henholdsvis afsnit II og III i denne lov finder anvendelse, jfr. § 13.

Stk. 2. Vejvedtægten kan indeholde regler om:

- 1) belysning af private fællesveje m. v., jfr. § 45, stk. 4,
- 2) vejnavne, luftledninger m. v., husnumre og hegn mod vej, jfr. § 46, stk. 2.
- 3) vedligeholdelse af træer og anden beplantning på private fællesveje, jfr. § 47, stk. 2,
- 4) særlig brug af vejareal, jfr. § 49, stk. 2,
- 5) opgravninger og ledningsarbejder i private fællesveje, jfr. § 53,
- 6) pligt for andre end tilgrænsende grundejere til deltagelse i istandsættelses- og vedligeholdelsesarbejder, jfr. § 58, stk. 1, og
- 7) årlige vejsyn, jfr. § 59, stk. 4.“

Til § 12.

10) Paragraffen affattes således med overskrift:

„*Stadfæstelse af vejvedtægt.*“

§ 12. Ministeren for offentlige arbejder udarbejder efter forhandling med Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening en standardvedtægt.

Stk. 2. Amtsrådet stadfæster de kommunale vejvedtægter, idet afvigelser fra standardvedtægten dog skal forelægges ministeren for offentlige arbejder til godkendelse.

Stk. 3. I Frederiksberg kommune stadfæstes vedtægten af ministeren for offentlige arbejder.“

Til § 13.

11) Paragraffen affattes således med kapiteloverskrift:

„*Kapitel 4. Lovens anvendelsesområde.*“

§ 13. I områder, der er byzone, jfr. lov om by- og landzoner, samt i Københavns kommune, jfr. dog stk. 5, finder reglerne i nærværende lovs afsnit I, III og IV anvendelse.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan med amtsrådets godkendelse bestemme, at reglerne i denne lovs afsnit I, III og IV endvidere skal finde anvendelse i andre stedligt begrænsede områder.

Stk. 3. I områder, der ikke er omfattet af stk. 1 og 2, finder reglerne i afsnit I, II og IV anvendelse.

Stk. 4. Private fællesveje, der er beliggende i områder omfattet af stk. 1 og 2, men som udelukkende tjener til brug for landbrug, skovbrug og fiskeri, er omfattet af bestemmelserne om vejudlæg i afsnit III og i øvrigt af reglerne i §§ 15-20, medmindre andet er bestemt i vejvedtægten.

Stk. 5. Bestemmelserne i §§ 10-12, 14-44, 48-56, 63, 64 og 66 gælder ikke i Københavns kommune.“

Til § 15.

12) I stk. 3 ændres „i et eller flere af de blade, som har almindelig udbredelse i kommunen“ til: „i stedlige blade efter vejmyndighedens bestemmelse“.

Til § 16.

13) I stk. 3 tilføjes som nyt nummer:

„6) et skøn over omkostningerne ved vejarbejdet, såfremt vejmyndigheden påtager sig udførelsen af arbejdet.“

Til § 18.

14) I 1. pkt. ændres „3“ til: „indtil 6“.

Til § 22.

15) Stk. 3 affattes således:

„Stk. 3. Til klassificering i klasse I kræves samtykke af amtsrådet, i Frederiksberg kommune af ministeren for offentlige arbejder.“

Til § 24.

16) Stk. 4 affattes således:

„Stk. 4. Ministeren for offentlige arbejder kan efter forhandling med boligministeren fastsætte almindelige regler og normer for anlæg, udvidelse og ombygning af private fællesveje, herunder for vejenes forhold til omgivelserne og for sådanne forhold, som i øvrigt er af betydning for vejenes ensartethed og trafikikkerhed.“

Til § 26.

17) I stk. 3 ændres „Vejbestyrelseslovens kapitel II“ til: „kapitel 5 i lov om offentlige veje“.

Til § 29.

18) I *stk. 4, 1. pkt.*, ændres „Vejbestyrelseslovens §§ 34 og 35“ til: „kapitel 6 i lov om offentlige veje“, og i *2. pkt.* ændres „Vejbestyrelseslovens §§ 33 og 35“ til: „kapitel 6 i lov om offentlige veje“.

Til § 30.

19) I *stk. 1 og 2* ændres „§ 37, stk. 2“ til: „§ 37, stk. 4“, og i *stk. 3* udgår: „, der har tilslutning til veje af tilsvarende karakter i Københavns kommune.“

Til § 31.

20) I *stk. 1, 1. pkt.*, ændres „på et sted, der er bekvemt for beboerne“ til: „på kommunkontoret eller på andet for beboerne bekvemt sted“, og i *2. pkt.* ændres „i et eller flere af de blade, som har almindelig udbredelse i kommunen“ til: „i stedlige blade efter vejmyndighedens bestemmelse“.

Til § 34.

21) I *stk. 1* ændres „i et eller flere af de blade, som har almindelig udbredelse i kommunen“ til: „i stedlige blade efter vejmyndighedens bestemmelse“, og i *stk. 4* ændres „§ 9“ til: „§ 7“.

Til § 37.

22) Paragraffen affattes således:

„§ 37. Såfremt de i *stk. 4* nævnte foranstaltninger bevirker, at ejeren af et areal afskæres fra en udnyttelse af arealet, der er økonomisk rimelig og forsvarlig under hensyn til ejendommens beliggenhed og øvrige beskaffenhed, og som svarer til den udnyttelse, der finder sted af andre tilgrænsende eller omliggende arealer, kan ejeren begære arealet overtaget helt eller delvis af vejmyndigheden med erstatning.

Stk. 2. Begæringen om overtagelse skal fremsættes inden 6 måneder efter, at ejeren har fået underretning om foranstaltningerne, eller, hvis klage er indgivet, inden 6 måneder efter at endelig afgørelse af klagen er meddelt ejeren. Når særlige grunde foreligger, kan ministeren for offentlige arbejder efter forhandling med vejmyndigheden tillade, at begæring om overtagelse fremsættes efter udløbet af de nævnte frister.

Stk. 3. Afslår vejmyndigheden ejerens begæring, eller opnås der ikke enighed om erstatningens størrelse, henvises sagen til de

taksationsmyndigheder, der er nævnt i § 8. Taksationsmyndighederne afgør, om ejerens begæring skal imødekommes, og fastsætter erstatning for arealets overtagelse efter reglerne i § 51 i lov om offentlige veje.

Stk. 4. Reglerne i *stk. 1-3* finder anvendelse ved

- 1) udlæg eller ændring af privat fællesvej over tredjemands grund efter vejmyndighedens beslutning i henhold til § 23, stk. 2, eller § 29, stk. 2 og 3,
- 2) vejudlæg m. v. foretaget af vejmyndigheden efter § 23, stk. 3,
- 3) udlæg af privat fællesvej med øget bredde i henhold til § 30, stk. 1, eller § 38, og
- 4) pålæg af byggelinie efter § 30, stk. 2.“

Til § 39.

23) I *stk. 1, nr. 2*, udgår „samt arealer, som ligger foran en efter § 30 pålagt byggelinie“.

Til § 45.

24) I *stk. 2* ændres „tilsynsmyndighedens“ til: „vejmyndighedens“, og i *stk. 3* ændres „reglerne i lovgivningen om grundejerbidrag til offentlige veje“ til: „reglerne i §§ 11-13 i lov om grundejerbidrag til offentlige veje“.

Til § 46.

25) I *stk. 1* ændres „lovgivningen“ til: „lov“.

Til § 48.

26) I *stk. 1* ændres „Vejbestyrelseslovens §§ 33, stk. 1, og 34“ til: „kapitel 6 i lov om offentlige veje“, og i *stk. 2* ændres „Vejbestyrelsesloven“ til: „lov om offentlige veje“. *Stk. 3, sidste pkt.* affattes således: „Begæringen om overtagelse skal fremsættes inden 6 måneder efter, at ejeren har fået underretning om vejmyndighedens beslutning, eller, hvis klage er indgivet, inden 6 måneder efter, at endelig afgørelse af klagen er meddelt ejeren.“

Til § 52.

27) Paragraffen affattes således:

„§ 52. Arbejder på ledninger i eller over private fællesveje og udlagte private fællesveje, herunder nødvendig flytning af ledninger m. v. i forbindelse med vejens anlæg, regulering eller omlægning, bekostes af vedkommende ledningsejer, medmindre andet særligt er bestemt ved overenskomst eller kendelse afsagt af en landvæsenkom-

mission eller ekspropriationskommission ned-sat i henhold til lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.“

Til § 54.

28) *Stk. 1* affattes således:

„Vejmyndigheden skal indkalde til åstedsforretning, når begæring om nedlæggelse eller omlægning af en privat fællesvej af klasse I, II og IV fremsættes af nogen, der har særlig interesse i den pågældende foranstaltning. Vejmyndigheden kan af egen drift indkalde til åstedsforretning i samme øjemed. Indkaldelsen sker med mindst 4 ugers varsel ved kundgørelse i Statstidende og i stedlige blade efter vejmyndighedens bestemmelse.“

Til § 55.

29) I *stk. 3* ændres „vejbestyrelseslovens kapitel II“ til: „kapitel 5 i lov om offentlige veje“.

Til § 56.

30) I *stk. 1* ændres „i et eller flere af de blade, som har almindelig udbredelse i kommunen“ til: „i stedlige blade efter vejmyndighedens bestemmelse“.

Til § 57.

31) I *stk. 2, 2. pkt.*, ændres „tilsynsmyndighedens“ til: „vejmyndighedens“.

Til § 62.

32) I *stk. 1* ændres „reglerne i lovgivningen om grundejerbidrag til offentlige veje“ til: „§§ 11-13 i lov om grundejerbidrag til offentlige veje“; og i *stk. 2* ændres „lovgivningen“ til: „lov“. I *stk. 3, 1. pkt.*, ændres „5-20 år“ til: „5-15 år“.

Til § 65.

33) Paragraffen affattes således:

„§ 65. For beløb, som en kommune efter loven har betalt forskudsvis, og for beløb, der er betalt i henhold til kommunegaranti, jfr. § 62, stk. 3, har kommunen pant og fortrinsret som for kommunale ejendomsskatter. Beløbene kan inddrives ved udpantning i den bidragspligtige ejendom.

Stk. 2. De i *stk. 1* nævnte beløb skal fremgå af kvitteringsblanketterne for de kommunale ejendomsskatter. Det samme gælder den i § 62, stk. 3, omhandlede garantiordning.“

Til § 66.

34) I *stk. 1* tilføjes som nyt pkt.: „Er den forpligtede kommunalbestyrelsen, kan den på samme måde og under samme betingelser forelægge spørgsmålet om bestemmelsens opretholdelse for en landvæsenskommission.“

Til § 67.

35) I *stk. 1, nr. 1)*, tilføjes efter § 44: „stk. 2.“.

Til § 69.

36) *Stk. 3, nr. 1*, affattes således:

„1) § 8, stk. 2-7, og § 9 i lov af 14. december 1857 indeholdende nogle forskrifter om gader, veje og vandløb i København, som ændret ved lov nr. 85 af 31. marts 1926.“

Bemærkninger.

Til nr. 1, 2 og 7.

Efter forslaget § 6 skal amtsrådet være vejmyndighed i de kommuner eller dele af kommuner, for hvilke der ikke tilvejebringes vejvedtægt. Pligt til at tilvejebringe vejvedtægt har efter § 12 kun de kommuner, som har en samlet bebyggelse med mere end 1.000 indbyggeré, og vedtægtens område kan begrænses til den del af kommunen, hvor en sådan samlet bebyggelse findes eller kan forventes.

Såvel Amtsrådsforeningen som Kommunernes Landsforening har under udvalgsbehandlingen givet udtryk for, at det må anses for administrativt uhensigtsmæssigt og principielt forkert, at amtsrådene således i betydeligt omfang kommer til at fungere som I. instans i administrationen af private fællesveje.

Efter foreningernes opfattelse vil det stemme bedre overens med kommunalreformens målsætning og kompetencefordeling at lade kommunalbestyrelserne i alle tilfælde blive vejmyndighed for private fællesveje, således at amtsrådene fungerer som ankeinstans i forhold til de af kommunalbestyrelserne truffne beslutninger.

Ministeriet er enig i de af foreningerne fremførte synspunkter, og i overensstemmelse hermed foreslås ved ændringsforslag nr. 2 § 6 ændret således, at kommunalbestyrelsen, i Københavns kommune magistra-

ten, i alle tilfælde bliver forvaltningsmyndighed — vejmyndighed — for private fællesveje og stier. Da vejmyndigheden heretter er identisk med vejtilsynsmyndigheden, som defineret i § 7, kan dette sidste begreb udgå, jfr. ændringsforslagene nr. 1 og 7.

Til nr. 3 og 4.

Ændringerne er en konsekvens af ændringsforslag nr. 2.

Til nr. 5.

Da der ikke ved lovforslaget er fastsat klagefrister, der afviger fra den generelle klagefrist på 4 uger, kan formuleringen „når ikke andet er bestemt“ udgå.

Til nr. 6.

Ændringen er af redaktionel karakter.

Til nr. 8 og 9.

Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening har i konsekvens af den ændrede kompetencefordeling henstillet, at det pålægges samtlige kommuner i alle tilfælde at udarbejde vejvedtægt omfattende hele kommunen, og således at det i vejvedtægten udtrykkeligt fastslås, hvilke af lovens regelsæt — afsnit II eller III — der skal være gældende for de respektive veje i kommunen. Herudover kan der i vedtægten optages regler om de under ændringsforslag nr. 9, § 02, stk. 2, nævnte forhold, og disse regler kan om ønskeligt begrænses til særlige i vedtægten anførte områder.

Man er enig i, at foreningernes forslag indebærer en hensigtsmæssig forenkling af systemet, og ændringsforslagene under nr. 8 og 9 er udformet i overensstemmelse hermed.

Til nr. 10.

Udarbejdelse af standardvejvedtægt og ministeriel godkendelse af afvigelser fra standardvedtægten overflødiggör godkendelse af samtlige vejvedtægter. Man har derfor accepteret Amtsrådsforeningens og Kommunernes Landsforenings forslag om, at stadfæstelse af vejvedtægter skal foretages af amtsrådene.

Til nr. 11.

I forslaget § 13 er indeholdt regler om, på hvilken måde det skal fastslås, om private fællesveje skal administreres efter de

strengere og mere udførlige bestemmelser i forslaget afsnit III om private fællesveje i byer og bymæssige områder, eller om de skal administreres efter de mere lempelige regler i afsnit II om private fællesveje på landet.

Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening har påpeget, at en klarere sondring mellem de to regelsæts anvendelsesområder vil kunne opnås ved at tage udgangspunkt i by- og landzonelovens bestemmelser, således at reglerne i afsnit III umiddelbart gælder i byzoner, og således at kommunalbestyrelserne ved vedtægten — med amtsrådets godkendelse — kan udvide anvendelsesområdet for afsnit III til andre stedligt begrænsede områder, herunder sommerhusområder og bysamfund i landzone.

Man er enig i, at en væsentlig forenkling af bestemmelserne om lovens anvendelsesområde opnås ved at lægge by- og landzonelovens opdeling til grund, og ændringsforslaget under nr. 11 er affattet i overensstemmelse hermed. Det er endvidere præciseret, at reglerne i afsnit III principielt gælder i Københavns kommune. Enkeltbestemmelserne i afsnit III skal dog kun komme til anvendelse i Københavns kommune i det omfang, der ikke i forvejen findes udtømmende bestemmelser i Københavns bygge lov, jfr. stk. 5 og bemærkningerne til forslaget § 13.

Til nr. 12, 20, 21, 28 og 30.

Ved ændringsforslagene bringes forskrifterne om offentliggørelsesformen i overensstemmelse med principperne i lov om kommunernes styrelse.

Til nr. 13.

Det må anses for værdifuldt for de vejberettigede at få vejmyndighedens skøn over omkostningerne ved et vejarbejde, hvorfor der foreslås tilføjelse til § 16 herom.

Til nr. 14.

Tidsrummet, i hvilket vedligeholdelsespligtige efter § 18 kan forlange et vejsyn udsat, foreslås forlænget fra 3 til indtil 6 måneder.

Til nr. 15.

Ændringen er en konsekvens af, at amtsrådets beføjelser som vejmyndighed udgår.

Til nr. 16.

Ved ændringsforslaget bringes bestemmelsen i § 24 i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i § 6 i lov om offentlige veje.

Til nr. 17, 18, 25, 26 og 29.

Ændringerne er af redaktionel karakter i konsekvens af gennemførelsen af forslag til lov om ændring af lov om offentlige veje.

Til nr. 19.

Ændringerne i stk. 1 og 2 er en konsekvens af ændringsforslag nr. 22. Ændringen i stk. 3 er ønsket af Frederiksberg kommune og betyder en harmonisering af reglerne med de hidtidige bestemmelser i den frederiksbergske bygge lov.

Til nr. 22.

Ved ændringsforslaget bringes bestemmelsen i § 37 i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i § 38 i lov om offentlige veje, således som denne bestemmelse er foreslået affattet ved ændringsforslag (nr. 7) til nævnte lov.

Til nr. 23.

Ændringsforslaget er begrundet i ønsket om at skabe bedre overensstemmelse mellem reglerne i forslag til lov om grundejerbidrag til offentlige veje, hvorefter der alene kan pålignes grundejerbidrag til anlægsudgifter for en offentlig vej inden for 20 m bredde, og reglerne om grundejernes afholdelse af udgifterne ved anlæg af private fællesveje. De i § 30 omhandlede byggelinier får herefter som væsentligste funktion at forberede den pågældende vejs senere udbygning som offentlig vej på vedkommende vejbestyrelses bekostning.

Til nr. 24.

Ændringerne er af redaktionel art, jfr. ændringsforslag nr. 32.

Til nr. 26.

Ændringerne i stk. 1 og 2 er af redaktionel karakter. Ved ændringen af stk. 3 bringes bestemmelsen i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i lov om offentlige veje, jfr. ændringsforslag nr. 11 (§ 78, stk. 2) til nævnte lov.

Til nr. 27.

Ved ændringsforslaget bringes bestemmelsen i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i lov om offentlige veje, jfr. ændringsforslag nr. 11 (§ 106, stk. 1) til nævnte lov.

Efter ønske fra Kommunernes Landsforening præciseres det, at også nødvendig flytning af ledninger m. v. i forbindelse med en vejs anlæg, regulering eller omlægning skal bekostes af ledningsejeren. I relation til udlagte private fællesveje forudsættes forpligtelserne kun pålagt en ledningsejer i de tilfælde, hvor ledningerne er nedlagt, efter at vejen er udlagt, men ikke hvis ledningerne er nedlagt før vejudlægget.

Til nr. 28.

Indholdet af bestemmelsen er søgt tydeliggjort.

Til nr. 31.

Ændringen er af redaktionel art i konsekvens af ændringerne under nr. 1, 2 og 7.

Til nr. 32.

Ved ændringsforslaget til stk. 1 præciseres det, at kun fordelingsreglerne — og ikke andre regler — i lov om grundejerbidrag til offentlige veje finder anvendelse ved fordelingen af udgifter ved samlede arbejder på private fællesveje.

Ændringen af stk. 3 medfører en nedsettelse af den maksimale afdragstid for grundejerlån til vejarbejder, der udføres som samlede arbejder, fra 20 til 15 år og er en konsekvens af, at indenrigsministeriet som led i bestræbelserne for at øge den kommunale selvfinansiering har gennemført, at kommunale lånoptagelser skal afvikles over skatteudskrivningen over 15 år.

Til nr. 33.

Ved ændringsforslaget bringes bestemmelsen i overensstemmelse med de tilsvarende regler i § 112 i forslag til lov om ændring af lov om offentlige veje og i § 18 i forslag til lov om grundejerbidrag til offentlige veje.

Til nr. 34.

Tilføjelsen er foreslået for at præcisere, at det offentlige, f. eks. en kommunalbestyrelse, har mulighed for at anvende proce-

Bet. o. lovf. om private fællesveje.

duren i forslaget § 66 for afvikling af for-
ældede servitutter på lige fod med private.
Der har vist sig behov herfor i praksis.

Til nr. 36.

Ændringen er foreslået af Københavns
kommune og er af redaktionel karakter.

Til nr. 35.

Ændringen er redaktionel.

Gorrsen.

Alsing Andersen.

Thomas Have,
næstformand.Horn,
formand.

Harris Jensen.

Henning Jensen.

Bent Sørensen.

Jette Boutrup.

Arne Larsen.

Stæhr Johansen.

Henning Andersen.

Mads Eg Damgaard.

Holmberg.

Kofod.

Guldberg.

Skovmand.

Bilgrav-Nielsen.